

Kolektivní logopedické cvičení pro hlásku „G“ Gusta a Olga

Jana Dřímálová, DiS.

Cíl: *motorika mluvidel, rozvoj sluchového vnímání a fonemického sluchu, rozvoj slovní zásoby, dechová cvičení*

Věk: 3- 4 leté děti

Pomůcky: peříčka, větrníky, suché listy (dle ročního období), obrázky obličejů, maňásek kluka a holky, obrázek ovocného stromu, jablka

Postup:

Učitelka představí dětem jejich dva nové kamarády - kluka Gustu a holku Olgu. (maňásci). Gusta hraje rád fotbal a má gumový míč, Olga zase ráda chodí v dešti v gumovém plášti a v galoších – gumákách. Básničky o nich se děti později naučí. Gustu napadlo, že si zkusí z ovocného stromu sfouknout jablíčko. Foukal jako vítr (viz dechová cvičení). Pomůžeme Gustovi, děti. Fíííí...

Dechová cvičení:

Foukání do listů, aby spadly ze stromu, foukání do papírových větrníků, kdo je rozfouká nejrychleji, foukání do peříček na opačnou stranu stolu, hrajeme si na mašinku – kdo vydrží nejdéle houkat (húúú), foukáme jako vítr (fííí).

Motorika mluvidel:

- kousáme do jablka – široké otevření mluvidel za pomoci jablka
- hrajeme si na kočičku – olizování horního a dolního rtu jazykem
- dáváme pusu mamince nebo tatínkovi – špulení rtů
- představujeme veselého a smutného klauna - úsměv se zavřenými ústy a úšklebek
- představujeme rybičku – špulení rtů a vtažení do „osmičky“
- Jak dělá krokodýl? – procvičení pohyblivosti čelisti – bezhlasé otevírání úst
- představujeme balónek – nafukování a vypouštění vzduchu z tváří
- lízání zmrzliny
- hrajeme si na Indiány - pomalý nádech, přerušovaný výdech s přerušováním výdechového proudu rukou
- obrázky obličejů dětí s různými artikulačními cviky, které učitelka dětem rozdává, ty je napodobují dle předlohy (špulení rtů, kousání do jablka, švestky, třešně,...)

Sluchové vnímání a fonemický sluch:

- hra „správná slova“ – reakce dítěte na nesprávný výrok zvednutím ruky
- hra „všechno lítá, co peří má“ – říkáme, co všechno lítá, pokud děti souhlasí, zvednou ruce nad hlavu, jinak je nechají dole.
- dárečky, krabičky – do stejných krabiček vložíme různé drobnosti, ukážeme si, co v krabičkách je a jaký zvuk krabička vydává. Zavřené krabičky promícháme a děti hádají, co je uvnitř.
- „popletená slova“ – učitelka říká nepravdivé výroky a dítě je opravuje

Hry pro rozvoj slovní zásoby a automatizaci hlásky:

*Pro správnou výslovnost hlásky G je nutné, aby dítě zvládlo **výslovnost hlásky K***

Opakování slov:

Slova: Doga, kdo, kdy, Magdaléna, Olga, kdepak, kdopak, guma, galoše, gumáky, magnet, nugát, tango, mango, matongo, Dingo, Bongo, Margarita, Gábina, Gabriel, gól, vagón, a další.

Věty: Olga má gumové galoše. Gusta má gumový balón. Vlak má mnoho vagónů. Galoše jsou z gumy.

Říkadla na procvičování výslovnosti hlásky G:

Gumový míč

Gusta má míč gumový.
Kdo má také takový?
Dává góly, ten to umí!
Gusta je kluk jako z gumy.

Gusto, Gusto, Gustíku,
G je jak půl preclíku,
guma jako křížala
G je tenká žížala.

Olga

Olga jde v dešti
V gumovém plášti.
V galoších z gumy
Chodit v nich umí.

Magda hezky maluje,
gumou trochu gumuje.
Magdo, Magdo, negumuj,
gumu podej, nehubuj.

Přednes pohádky „Jak husa Gita malovala Gábinku“ - relaxace, otázky k textu, rozvoj souvislého projevu prostřednictvím vyprávění děje příběhu.

Zkušenosti s realizací: *Používání maňásků se mi velmi osvědčilo, děti je přímo zbožňují. Máme ve třídě dva a ti nás navštěvují během celého roku. Vyprávějí nám, co zažili. Jejich vyprávění přizpůsobují individuálním požadavkům a prožívání určitých situací v kolektivu. Proto doporučuji maňásky nejen jako motivaci k určitému tématu.*

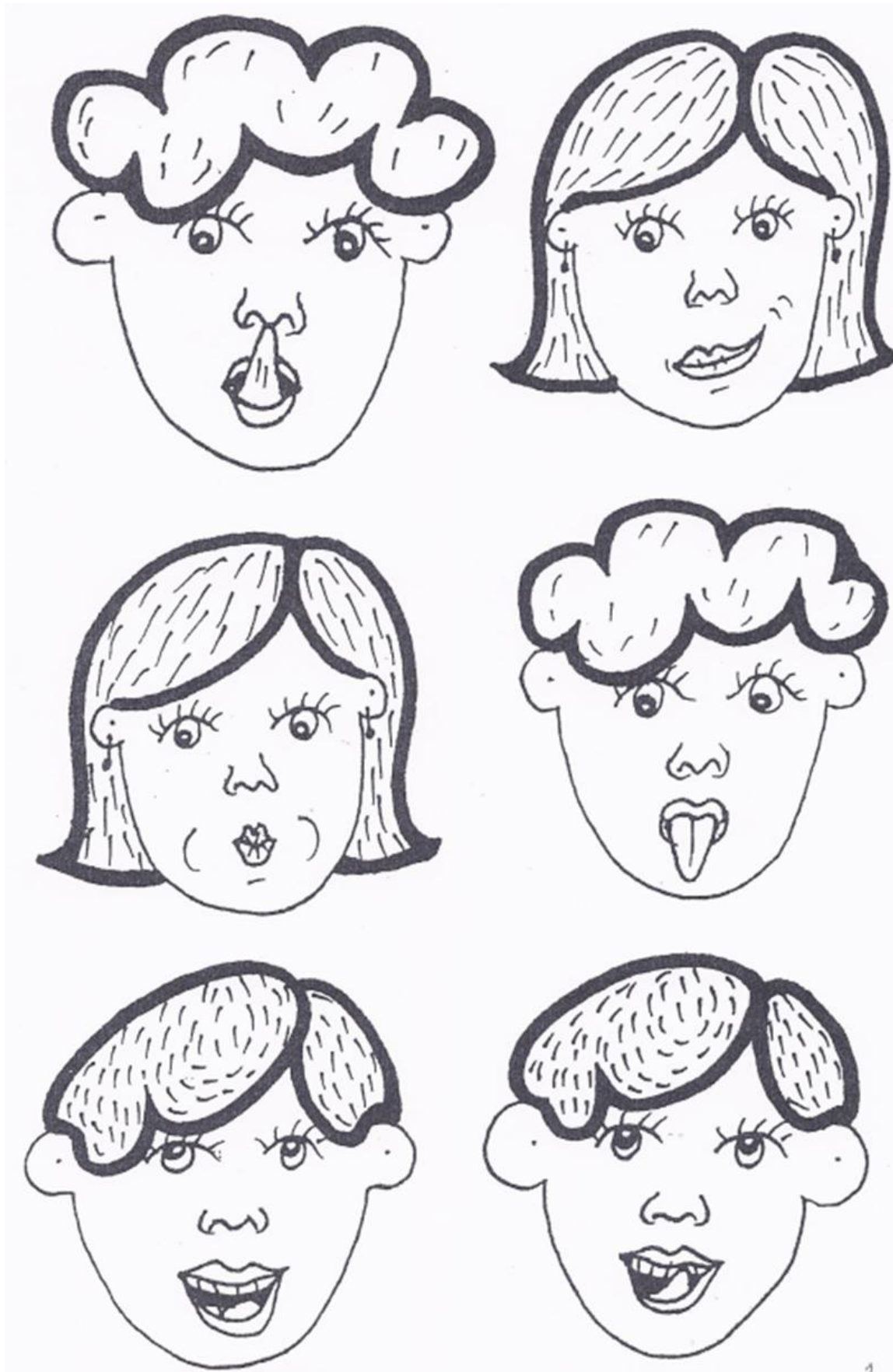
Zdroje:

Horník, L., Vebrová, S. (1993). *Písmenkové pohádky – metodické poznámky pro učitele*. Praha: Pansofia.

Kábele, F., Pávková, B. (1988). *Obrázková škola řeči*. Praha: SPN.

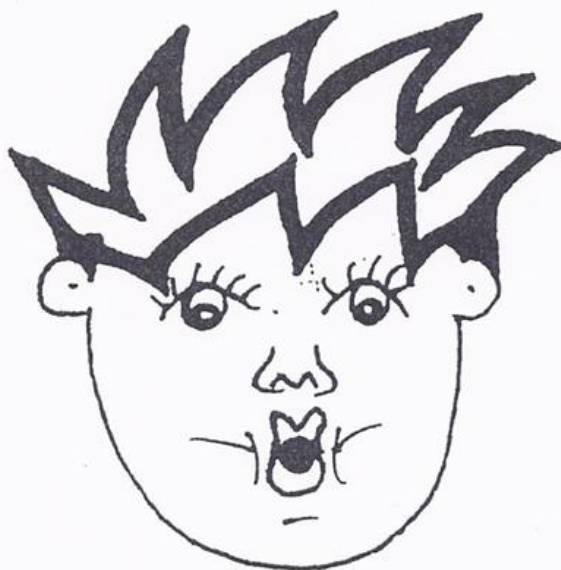
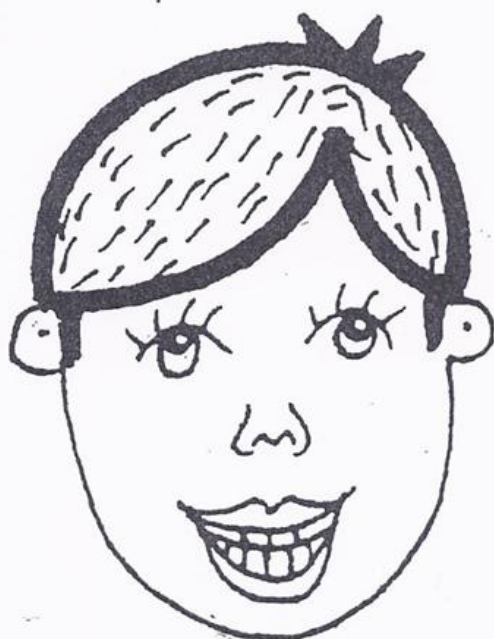
Mlčochová M., Šmarda R. (1997). *Šimonovy pracovní listy, č. 7 a 10*. Praha: Portál.

Metodika Kurzu logopedické prevence pro pedagogické pracovníky

PRŮPRAVNÁ ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ

JAK HUSA GITA MALOVALA GÁBINKU

g

Na jednom dvorku žila husa Gita, a ta byla v poslední době pořád nějak smutná. Kamarádce slepičce se už podruhé narodila kuřátka, kachna měla kačátka a ona pořád nic. Tolik by si přála mít svá housátka. I jména už pro ně vybrala – pro holčičku Gábinka a pro kluka Gabriel.

Plynuly týdny i měsíce a Gita se nakonec přece jen dočkala. Z vajíčka se jí vyklubala husí holčička. To bylo radosti! Gita hned ukazovala Gábinku slepičce i kachně. Pak si řekla, že by se měla jít se svým prvním housátkem dát vyfotografovat. Vzala Gábinku za křídlo a šly. Jenže pan fotograf nerozuměl, co Gita vlastně chce, když na něj spustila husí řečí to své gá, gá, gá. Dopadlo to nakonec tak, že husí mámu i s dcerkou vystrčil ze dveří ven.

Gita z toho byla moc a moc zklamaná. Usilovně ale přemýšlela, jak by obrázek své Gábinky přece jen získala. Jednou tak spolu šly na odpolední procházku a uviděly na lavičce před domem kluka. Něco si zrovna kreslil. Sedly si s Gábinkou opodál do trávy, aby nerušily. Ale ten kluk si stejně hleděl svého a o husy se nestaral. Za chvíli z ničeho nic vyskočil a utíkal pryč. A představte si! Jednu pastelku a čtvrtku papíru tu nechal ležet.

Gita samou radostí poskočila. Už ví, co udělá. Nakreslí si svoji Gábinku sama. Nejdřív zkusila hlavičku / o /, pak zobáček – to se jí docela povedlo / o /. S krkem to bylo trochu horší / o /, tělíčko vyšlo jen tak tak / g / a nožky se jí na papír nevešly. „No co,“ řekla si, „každá husa je stejně většinu času ve vodě a nožičky stejně nejsou vidět.“ Vzala obrázek a běžela ho ukázat svým kamarádkám na dvůr. Všem se moc líbil.

„Gá, gá, gá, gá – Gábinka,
kreslíla ji maminka.
Už jen říci zbývá,
vypadá jak živá.“